

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Ḥamishah ḥumshe Torah

‘im 3 targumim ... pe. Rashi, u-ferush Rashbam u-ferush Mikhlal yofi min
R. Shelomoh ben Melekh u-ferush Be’er reḥovot ‘al diḳduḳe Rashi ...
ve-Sefer ha-Ḥinukh me-Rabenu Aharon ha-Levi be-sof kol ḥeleḳ

Sefer Va-yiḳra

Shelomoh ben Yitṣḥaq

Frankfurt de-Oder, 544 [1783 oder 1784]

1

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9951

החרים או מן-בני חיונה את-קרבנו : טו והקריבו הכהן אל-המזבח ומלך את-ראשו והקטיר המזבחה ונמצה רמו על-קיר המזבח : טז והקיר את-מראתו ב-בנותה והשליך אתה אצל המזבח קדמה אל-מקום הדשן : יז ושפע אתו בכנפיו לא יבדיל והקטיר אתו הכהן המזבחה על-הקצים אשר על-האש עלה הוא אשה וית
ב יחת ליהנה : ס א ונפש ביי-תקריב קרבן מנחה ליהנה סלת יהיה קרבנו ויצק עליה שמן ונתן עליה לבנה : ב והביאה אר-בני אהרן הכהנים וקמץ משם מלא קמצו מסולתה ומשמנה על-כל-לבנתה והקטיר הכהן את-אזקרתה המזבחה אשה ית-גיתח ליהנה : ג והנותרת מן-המנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יהנה :
ד וקי תקרב קרבן מנחה

כצוה קט"ו

מן-בני יונה ית-קרבניה : טז ויקרבניה כהנא למדבחה וימלוק ית-רישיה ויסק למדבחה ויתמצי דמיה על-כותל מדבחה : טז ויעדי ית-ופקיה באוקליה וירמי ליה בסטר מדבחה קירומא בגאחד דמקדין קיטמא : יז ויפריק יתיה בגרפוהי לא יפריש ויסק יתיה כהנא למדבחה על-אענא דעל-אישתא עלתא הוא קורבן דמתקבל ברענא קדס-י : א ואינש ארי-יקריב קורבן מנחתא קדס-י סולתא יתי קורבניה ויריק עלה מושחא ויתן עלה לבונתא :
ב ויחנינה לנת-בני אהרן כהנא ויקמוץ מתמן מלי קומציה מסולתה וממושחה על-כל-לבונתה ויסיק כהנא ית-אדברתא למדבחה קורבן דמתקבל ברענא קדס-י :
ד ודאישתאר מן-מנחתא לאהרן ולבניהו קודש קודשין מקורבניה בני : ד וארי

מאפה

תקריב

רשי

בני חיונה - פרט לתחלת המזבח שבה זשבה שהוא פטול גדול הוא אלל בני יונה וקטן אלל תורים : (טו) והקריבו - (חולין סה) חבילי פרידה אחת יביל : הכהן ומלך - (חולין שם) אין מליקה בכלי אלא בעצמו של כהן קולן כהנא ממול העורף וחותך מפרקת עד שתי ג' למינין וקולן (חולין כא) : ונמצה דמו - לשון (משליל) עין אפיס (ישעיה יז) כי אפיס הוין מוכס בית השמיטה על קיר המזבח והדם עת מלה ויורד (זבחים סה) : ועלך והקטיר ונמצה - אשור לומר כן מאחר שהוא מקטיר הוא מונח אלא עה הקטרת הראש בעצמו והגוף בעצמו וכו' אף מליקה כן ופשוטו : וקרא מקורס הוא ומלך והקטיר וקורס הקטרה ונמצה דמו ככר : (יז) מראתו - מקורס דרעיהו הוסק : בנוצתה - עם בני משיה וכו' לשון דבר החזום כמו (איכה ד) כי ננו גס כעווחו שתרגס חונקלום כלוכליה וזה ידורשו של אכא ויטי כן חק שאמר מטל את הקרקע עתה זרבותי ו"ל אמרנו (שבת דף ק"ח) קודר פטיב חוקר פטיבין בעין ארובה וזמטלו עם המנה של העור - בעולת בהמה שאינה אוכלת אלא האכוס בעליה לאחר והקריבו והכריעו ירתן כנוסי אוקטיר - צדוק שכוון מן הגזל לאחר זה שלך את המעים שאכלו מן הגזל (ויקרא רבה) : אל המזבח קדמה - כעורתו של כהן (ת"כ) : אצל מקום הדשן - מקום שמתנים עם תרומת הדשן בכל קר ודשן עוכס הפנימי והעמורה וכולם ככלעיים עם במקומו (בעילת יב) : (יז) וישפע - אין שימוע אלא ביד זכן הוא אומר כשמוען (שופטים יד) וישעיהו כשפע הגדי : בכנפיו - עם כנפיו אינו זרק למרום ככפי צולתו (ויקרא רבה) : בכנפיו - (שבת קה) נוטה מעוטה והלא אין לך הדיוט שמריח ריח כנפים נשרשים ואין נשאו קזה עליו ולמה אינו הכתוב יקריב כדי שיהא פוזכות סבע זמיהדר בקרכו של עמי : לא יבדיל - אינו מפרק ולגמרי לב' חתיכות אלא קרעו יתנו - (מנחות קיא) כאשר בעוף דים ניקוח כאשר סבעה ריח כחות לומר לך אחד המרבה ואחד המעט וכלכל שיכוין את לבו לשניים : (א) ונפש ביי תקריב - לא לאחר גאם ככל קרבנות נדבה אלא כמנחה וידרכו להתנדב חנתת עמי אחר הקס"ה מעלה אחי עליו כאלו הקריב נשאו - סלת יהיה קרבנו - (מנחות קז) כאשר הרי עלי מנחה סתם ונתיא ענחת סולת שהיא הראשונה שבמנחות ונקמנת כשהיא סולת כמו שפורסם בענין לפי שאמר באתן ס' עיני עמנות וכו' כלות אמויות קודם קמילה חון עוו לכך קרוי מנחת סלת : סלת - (ת"כ) אין סלת אלא מן החטין שנאמר סלת קמס

ירושלמי

זקניו יתיה פתגא על גבי מדבקה ועוס רישי ויסר על
 גבי מדבקה ויקאי דמיה על שיפולי מדבקה :
 ויעבר גה קורבניה בגטשא ונטלק יתה סביד למדבקה
 מן מדבקה לאתר בית שפיכות קיטמא :
 ויתלע יתיה פתגמי לא יפריש ויסר יתיה פתגא על גבי
 מדבקה על קיטמא דאית על אשתא :

המן עלה לבונה : ב ויתקיה לנת בני אהרן פתגמי וקמוץ מפתן מלי קומציה מן קמחא סקידי ומן טוב מלשא
 על גד לבונה וניסיק פתגמי ית שפר אדבקה למדבקה קרפנא וגוי : ג זמה דמשתייר מן מנתחא יתי לאהרן
 וגוי : ד בארס פקרי קרפן מנתחא דמתאפי בתורא סקידי גריצו פטיבו ופטיבו ופפגין פטירין וגוי :

זאין

ד'שי

חטים ואין מנחה פחותה מעשרן שנאמר (ויקרא יד) ועשרון סלת למנחה עשרון לכל מנחה : ויצק עליה שמן . (ח"ב) על כולה
 ונתן עליה לבונה . על מקלתה מניח קומץ לבונה עליה לצד אחד ומה רחית לומר כך שאין רמזי אחר רכזו בתורה אלא למעט . ד"א סמך
 על כולה מפני שהוא ככלל עומם כמו שכתבנו וסלתה ומשנה ולכונה על מקלתה שאינה ככללת עומה ולא כקומת עומה הנאמר על כל לסנתה
 שלאחר שקנה חלקט את הלכונה כולה ועליו ומקטורה (מוטה יו) : ויצק ונתן זהביאה . מלמד שציקה וכלילה כשרים כור
 (מנחות יח) : (ב) הכהנים וקטץ שם . מקמינה זולתך מלות כהונה (מנחות יח"ב) . וקמץ מושם . מוקום שרגלי
 כור עומדת ללמדך שהקמינה נקשרה בכל מקום כעורה אף כי"ח אומה של מקום דרסת רגלי ישראל (מנחות ט) : מלא קמצו .
 (מדות לט) יכול מבורך מלבדן ויולא לכל צד ת"ל במקום אחר (ויקרא יו) והריס מנתו במקמנולא יכא כמר אלא מה שכתב הקומץ חי
 בקומצו ויכול חסר ת"ל מלא הו כינר חופה' אכענותו על פס ידו וזהו קומץ כמשמעו להעברית : על כל לבונתה . לכד כל הלכונה
 יכא הקומץ מלא : לבונתה והקטיר : אף הלכונה בהקשרה (ת"ב) : מלא קמצו מוסלתה ומשמנה . (מנחות יא) האס קמץ
 ועלה כידו גריד נולא או קורט לכונה פסולה : אוברתה . הקומץ העולה לגבוה הוא זכרון העונה שבו זכר בעליה לטובה ולמנת דוח :
 (ג) לאהרן ולבניו . (ח"ב) כן גדול מטל חלק כראש של כמחלות ובהדיוט במחלות : קרש קרשים . הוא להס
 מאיסי ה' ואין להס חלק בה' אלא אחר מתנתה' יסי (ויטא יד) : (ד) זכית קריבו וגו' . (מנחות מו) שאמר הכי עלי תנחת מאכס
 תנוד ולמד הכתוב שיטיח או חלות או ריקין החלות כלולות והדקיקין טעמין וכתלקו רבותימו כמשתין י"ח מושקן וחרומוסקן עד סכלה
 כל

ד'שב"ס

(טו) ומלק . חכמים פירושו אף : מדכתיב ומלק את ראשו ולא כתיב ומלק אותו כמו שכתב ושקט אותו . שירש דוכ"ס . כיראיי
 הוא לדברי רבותינו שאנו עבודת בית המקדש כי הוא חותך כלטרכו דורה ונפרקת מאחריו עד שמגיע לנור ויורד ויקין עד שמיגיע למימין
 וקולגן : ומתה . בדבר רך דאוי לומר כך כדכתיב את קובעו כום התרעלה שנות ומנית אף שמר'ה יעלו : (יו) מוראיתו . כמו
 ושמעתך כראי . הוי מוראיה ונאלה . ענין טקף כמה . ותרגומו . ופקים . זהא כרעי חכל . כנולתה גס הנולה עם הופק : (ח)
 מנחה ככר פירשתי לשון דורן כבראשית . מנורת כזה את העם : (כ) מלא קומצו . חכמים פירשו כמסת ייחא שקומן כשלא אכענותו
 סאמעי' : אורכתה . לשון זכר רגיל לומר כלכונה מפני הדיס מיעלה וכן כתיב מזכיר לכונה . וכן וסיתה ללחם לאזכרה . מיני עמנות הכתובות
 כאן

מכלל יופי

מן היוגרה הם הנשרים לקרבו לפיכך אמר בני : לפיכך היה צריך לפישי ולא יבדיל בספד שופטים ופזי שורה
 טו (ומרק) . פירוש : זכשורש מלק מדברי רבותינו ז"ל
 יפרק אורו ממור ערפו : היה מולק כשערן ממול עורף עד
 וענינו כשרשו : שמגיע לקמינים וקולן אותה
 (ונמצה) . ענין המציעה :
 ידוע : (טז) (מראהו) .
 הוא הזפק כהרגומו : (בנצחה) . פירשו רבותינו ז"ל
 שהיה קורר סביב הופק בסכין כעין ארובה ונטלו עס ונוצזין
 של העור : (יז) (ושפע) : ענין חתיבת הרבך לשעיס
 (ב) (וקמץ) : ענין קבוץ ואסיפה הרובה לומר מלא
 קמצו מלא אגרופו כשאוסף אצבעותיו אל כף
 היד

מאפה תנור סלת חלות מצת בלולת בשמן
 ורקיקי מצות משחים בשמן: ס ה ואם
 מנחה על המנחה קרבנה סלת בלולה
 בשמן מצה תהיה: ו פתות אהה פתים
 ויצקת עליה שמן מנחה היא: °
 ס ו ואם מנחת מרחשת קרבנה
 סלת בשמן תעשה: ה והבאת את
 המנחה אשר יעשה מאלה ליהוה והקריבה
 אל הכהן והגישתה אל המזבח:
 ט והרים הכהן מן המנחה את אזברתה
 והקטיר המזבחה אשה ריח ניחח ליהוה:
 והטרת מן המנחה לאהרן ולבניו
 קדש קדשים מאשי יהוה: יא כל המנחה
 אשר תקריבו ליהוה לא תעשה חמץ כי
 כרשאר וכל דבש לא תקטירו ממנו
 אשה ליהוה: יב קרבן ראשית תקריבו
 אתם ליהוה ואל המזבח לא יעלו לריח
 ניחח: יג וכל קרבן מנחה במלח תמלח
 ולא תשבית מלח ברית אלהיך מעל מנחתך
 על כל קרבנה תקריב מלח: ס יד ואם
 תקריב

שלישי

מצוה ק"ו

מצוה ק"ח

מצוה ק"ט

תקריב קורבן מנחתא מאפה תנור סולתא
 נריצן פטירן דפילן במשה ואספונין פטירין
 דמשיחין במשה: ה ואם מנחתא על
 מסריתא קורבנה סולתא דפילא במשה
 פטירתה: ו בצע יתה ביציעין וחריק
 עלה משתא מנחתא היא: ז ואם
 מנחתא דרתא קורבנה סולתא במשה
 תתעבד: ח ותמי ית מנחתא דיתעבד
 מאילין קדם יי ויקריבה לכהנא
 ויקריבה למדבחה: ט ויפריש
 כהנא מן מנחתא ית אדברתה ויסיק
 למדבחה קורבן דמתקבל ברענא קדם יי:
 ודישתאר מן מנחתא לאהרן ולבגוהו
 קודש קודשין מקורבנא יי: יא כ
 מנחתא דתקרבון קדם יי לאתתעבד חמיש
 ארי כל חמיר וכל דבש לא תסקון מגיה
 קורבנא קדם יי: יב קורבן קדמי תקרבון
 יתרוהן קדם יי ולמדבחה לא יתסקון
 לאתקבלא ברענא: יג וכל קורבן מנחתך
 במלחא תמלח וקא תבטיל מלח קים אלהך
 מעל מנחתך על כל קורבנה תקריב מלחא:
 יד ואם תקריב מנחת בכורין קדם יי אביב קלי בגור פירובן רכיבן תקריב ית

מנחת

רש"י

כל השמן שכלב שכל המנחות טעונות לוג שמן וי"א מנחתו כ"ח וי"א שמן נאכלן פני ענינו לכהנים וזה ת"ל בשמן בשמן שני פעמים
 להכשיר שמן שני ושני (ת"ב) הוולא מן הזנים ואין נריך שמן ראשון חלא למורה ש' ט' וז' ושניו כמנחות (דף עו) כל המנחות ראשיות
 לפי חזיתן וחזיות עלידי פתיח כולן בחוץ עשרות והאמור כה רקיקן כלה עשר רקיקין: (ה) ואם המנחה על
 המחבת (מנחות ס): חמיר דרי עלי נוחת נוחת וכלי הוא שהיה במקדש שאוסין כמנחה על האור בשמן והכלי חמיר עיקר חלא נף
 וזוהי המנחה שבתוכה שיתן והיא גפה האור שורף את השמן (שם עב) וכולן טעונות ג' מתנות שמן יריקה וכלייה ויתן שמן ככלי
 קודם לעשייתן: סלת בלולה בשמן מלח שכולן כעודן סלת: (ו) פתות אהה פתים לרבות כל המנחות הנאסות חודם
 קמינה לפתיה: ויצקת עליה שמן מנחה היא לרבות כל המנחות ליציקה וכולהן מנחת מאפה תנור ת"ל עליה אינא את החלות
 ולא חזינא את הרקיקין ת"ל היא: (ז) מרחשת (ז) מרחשת כלי הוא שהיה במקדש עמוק ומתוך שהיא עמוקה שמה נכור ואין האור שורפו
 למיך

יונתן בן עוזיאל

ירושלמי

ה

ה ואין מנחתא על מסריחא קרבנך סמיךא פתיבא
וגו' : ו- רסוק יתה רוסקין וגו' : ו- ואין מנחת
פרפתיה קרבנך סמיךא רפת בקשח התעביר :
ה ותהניעל ית מנחתא דתתעביר מן סמיךא ומשחא
האלין לקדם : ו- ומרבינה גבא דמימי יתה לנת פתגא ובהנא ימטינה למדבחה : ט וגמריש פתגא מן מנחתא ית
שבה אדברתה וסיק וגו' : י- ופה דמשתיר מן מנחתא
יתו וגו' : יא- כל מנחתא די תקרבון קדם : י- לא התעביר
תמיע ארום כל תמיר וכל דבש לא תקרבון מניה קרבנא
קדם : י- יב- קרבן שירימא תקרבון יתהון קדם : י- דלהים ביכיריא תמיר מתקרב ותמירי בזמן ביכורי אבא עם
דובשיה מתקריב ויכלו יתהון פרעיא ברם למדבחה לא ימסקון לאתקבלא כבעיא : י- וכל קרבן מנחתך וגו'
מטול דעשרון וצדקעא מותבחה דבהניא אתגורו בקנים מלחא בגין כן על כל וגו' : יד- ואין תקריב מנחת ביכורין

והרשק יתה רוסקין והדיק עלה משחא ו

ירושלמי
ארום כל דמחמע וכל דחלי :

קדם : י- יב- קרבן שירימא תקרבון יתהון קדם : י- דלהים ביכיריא תמיר מתקרב ותמירי בזמן ביכורי אבא עם
דובשיה מתקריב ויכלו יתהון פרעיא ברם למדבחה לא ימסקון לאתקבלא כבעיא : י- וכל קרבן מנחתך וגו'
מטול דעשרון וצדקעא מותבחה דבהניא אתגורו בקנים מלחא בגין כן על כל וגו' : יד- ואין תקריב מנחת ביכורין

רשיי

לפיכך איננו מנחה העשויה לתוכה רוחשין . כל דכר רך ע"י נוסקה נראה כרוחש ומנענע : (ח) אשר יעשה מאלה . מאלה מן
מנינים הללו : והקריבה . בעליה אל הכהן : והגישה אל המזבח : מגיעה לקרן דרומית מערבית של מזבח : (ט) ארז
אזכרתה . הוא הקיזין : (יא) וכל דבש . כל מתיקת פרי קרויה דבש : (יב) קרבן ראשית הקריבו אותם . מה יסלך
לכאן מן השאור ומן הדבש קרבן ראשית שתי הלחם של עזרת הכהנים מן השאור שאומר (ויקרא כג) משך תלפניה וכיכורים מן הדבש כמו
בכורית אילים ותמרים : (יג) מלה ברית . שהברית כרותה למלת מנשתי ימי בראשית שהוכתמו המים התחתונים ליקרב כמזבח
בזולת וניסוק המים כחנן : על כל קרבנך . על עולת בהמה ועוף ואמורי כל הקדשים כולן : (יד) ואם הקריב . הרי אם
מנחם כלשון כי שהרי אין זה רשות שהרי כוננת העומר הכתוב מדבר שהיא חובה וכן (במדבר לו) ואם יהיה היכול וגו' :
מנחת בכורים . (ה"כ) כוננת העומר הכתוב מדבר שהיא חובה וכתבנו שישלם התבואה ומן השעורים היא חלה לאמר צלח
אביב ונאמר להלן (שמות כ) כי הזעורה אביב : קלוי באש . שמיכשין אותו על האור בחבוב של קלחים (פירש"י כונמות שם
הכלי של מוכרי קליות) שאלולי כן אינה נטחנת בכרימס לשי שהיא לחה : גרש כרמל . גרסה סעודה לחה גרש לשון שכירה
וטחינה גורסה בכרימס של גרסות כמו (איכה ג) ויגרס בחנן וכן (תהלים קיט) גרסה גפשו : כרמל . כבוד הכר מלא
שהתבואה

רשב"ם

כאן נזכרים כמנחות מניין חלותיהם וכמה לבונה וכמה שמן ככל אחת ומנה ומנחת ומה היא מרחשת . ונרחשת . כלי עמוק ונעשה
רוחשין . אל מנחת אינו עמוק וכולן כאות מנה כמ"ש כלו את אהרן : (יא) וכל דבש . פירות האילן . תמרים קרוין דבש :
(יב) קרבן ראשית . שתי הלחם . בעזרת הקרוין מנחה חדשה : ובכורי : פירות המפורשים בכי תבא : תקריבו אותם ליי' .
בעזרת תבואו אותם לתנופה ולא לקרבן המזבח : (יד) ואם תקריב . לכשתקריב מנחת העומר : גרש . כמו ויגרס בחנן שם
טחון

מבלל יופי

איד ובכורי רבותינו ז"ל כיצר הוא עושה פושט שלש
אצבעותיו על פסו ודומותה בגדלו מלמעלה ובאצבעו
קטנה מלמטה : (קמצו) . בשורק והראוי בקמץ חטף :
(ח) (המחבת) . פירשו רבותינו ז"ל מחבת צפה
ומעשה קשים כלומר לא היה הכלי עמוק כמו מרחשת
לפיכך היו מעשיה קשים שהיה הנאפה בה קלוי מאד מפני
שלא היה עמוק והאש שולטה בה : (ו) (שהות) :
ענין תיובה : (ז) (מרחשת) . הוא כלי עמוק וכן
פירשו רבותינו ז"ל מרחשת עמוקה ומעשירה רוחשים
מחבת צפה ומעשיה קשים פירוש המרחשת היתה עמוקה
ומתוך שהיא עמוקה שמנה צבור ואין האור שורפה ומעשי
מנחה העשוי בתוכה רוחשין ומתנועעין והלשון הורה

בכורי רבותינו ז"ל בהנועה השפתיים רחשי מרהשין
שפוחתה : (ח) (אשר יעשה מאלה) . בא לנקבדה
בלשון זכר ולא שיהיה לשון זה נופל על זה אלא יש בודדה
נסתר נופל ולא פירש אותו אבל על מלות אחרות דומות לו
כתב בירוצה בו על הענין : (יד) (ואם הקריב) .
פירוש וכאשר תקריב שעל מנחת העומר הכתוב מדבר
שהיא באה חובה : (איבי) . השכלת עס הקנה שלה הקרא
אביב על שם הקנה שהוא העץ . וקרוי אני לומר שענין
זה מענין אב המצטרף אל הכן ואף על פי שאב משורש אבה
וזה שרשואבב ענינם אחד כי העץ כמו האב המוליד הענפים
והפרי : (גרש) . כסין נקראת כן החטה הנשברה והנפרכת :
(כרמל) . נקרא כן השבלה כשהיא ירכה והיא לחה עדיין :
ובספרא 3

הקריב מנחת בכורים ליהוה אביב קלוי באש
 גרש ברמל תקריב את מנחת בכוריך :
 טו ונתת עליה שמן ושמת עליה לבנה
 מנחה הוא : טז והקטיר הכהן את-
 אזכרתה מנרשה ומשמנה על כל-לבנתה
 רביעי ג אשה ליהוה : פ א ואם-
 זבח שלמים קרבנו אם מן-הבקר הוא מקריב
 אם-זכר אם-נקבה תמים וקריבנו לפני יהוה :
 ב וסמך ידו על-ראש קרבנו ושחטו
 פתח אהל מועד וזרקו בני אהרן הכהנים
 את-הדם על-המזבח סביב : ג והקריב
 מנבח השלמים אשה ליהוה את-החלב
 המכסה את-הקרב ואת כל-החלב אשר
 על-הקרב : ד ואת שתי הכלית ואת-
 החלב אשר עלהן אשר על-הכסלים ואת-
 היתרת על-הקבד על-הכליות יסירנה :
 ה והקטירו אתו בני אהרן המזבחה
 על-העלה אשר על-העצים אשר-על-האש
 אשרה בית גיחם ליהוה : פ
 ו ואם-מן-הצאן קרבנו לזבח שלמים
 ליהוה זכר או נקבה תמים וקריבנו :
 ז אם-בשב הוא מקריב את-קרבנו והקריב
 אתו לפני יהוה : ח וסמך את-ידו על-
 ראש קרבנו ושחט אתו לפני אהל מועד
 ט וזרקו בני אהרן את-דמו על-המזבח סביב :
 ט והקריב מנבח השלמים אשה ליהוה
 חלבו האליה תמימה לעמת העצה יסירנה
 ואת-החלב המכסה את-הקרב ואת כל-
 החלב

מנחת בכורך : טו ותתן עלה משחא
 ותשוי עלה לבונתא מנחתא היא : טז ונסק
 כהנא ות-אדברתא מפרוכה וממשחא על
 כל-לבונתה קורבנא קדס-וי : א ואם-
 נכסת קודשיא קורבניה אם מן-תורי
 הוא מקריב אם-דכר אם נוקבא שלימ
 וקרבניה קדס-וי : ב ויסמוך ידו על-
 ראש קורבניה ויבסיגיה בתרע משכן ומנא
 ויזרקון בני אהרן כהנא ות-דמא על-
 מדבחתא סחור-סחור : ג ויקריב מנכסת
 קודשיא קורבנא קדס-וי ות-תרבא דחפי
 ות-ננא ונת כל-תרבא דעל-ננא : ד ונת
 תרתין כולין ות-תרבא דעליהון דעל-
 גיססא ות-חצרא דעל-כבדא על כוליתא
 יצדינה : ה ויסקון יתיה בני-אהרן למדבחתא
 על-עלתא דעל-אעיא דעל-אישתא קורבן
 דמתקבל ברענא קדס-וי : ו ואם-מן-
 ענא קורבניה לנכסת קודשיא קדס-וי דכר
 או נוקבא שלימ וקרבניה : ז אם-אימר
 הוא מקריב ות קורבניה ויקרב יתיה קדס
 וי : ח ויסמוך ות-ידו על-ראש קורבניה
 ויבוס יתיה קדס משכן ומנא ויזרקון בני
 אהרן ית-דמיה על-מדבחתא סחור סחור :
 ט ויקרב מנכסת קודשיא קורבנא קדס-
 וי תרביה אליתא שלמתא לקביל שדרתא
 יצדינה ות-תרבא דחפי ות-ננא ונת כל-
 תרבא